

[Hans Knudsen.]

her foreligger, vil blive, at man uddyber de uheldige følger, sambeskatningen har. Fradraget på de 2 000 kr. har jo hidtil bødet en del på disse uheldige følger, men skærer man nu dette fradrag ned fra 2 000 kr. til 1 000 kr. eller højst 1 200 kr., så forøger man forskelsbehandlingen mellem samgifte og ugifte i visse indkomstgrupper. Det er en meget uheldig fremgangsmåde, der her er valgt i regeringsforslaget.

Forsørgerfradragene er et kapitel for sig i regeringens forslag og et højst interessant kapitel. Det er forlængst slået op med brask og bram i de dertil indrettede blade, at nu sker der endelig noget med de altfor små forsørgerfradrag; regeringen vil forhøje de skattefrie fradrag fra at være højst 1 400, 1 600 og 1 800 kr. på de små indkomster til at være helt op til 2 800 kr.—3 000 og 3 200 kr., og fradragene skal ikke som nu gradueres ned, så at de forsvinder ved 12 000 kr. i skattepligtig indkomst, nej, nu skal de gå helt op til 20 000 kr. eller til faktiske indkomster, der ligger over 25 000 kr.

Se, i denne forhøjelse af disse fradrag-beløb kunne der virkelig ligge et håb for de små og de mellemste indkomstgrupper, men man skal bare ikke vente sig nogen som helst skattelettelse af den grund. Samtidig med at disse fradrag forhøjes, ændrer man nemlig skatteskalaen, beregningsskalaen, så at den bliver ganske eftertrykkeligt strammet nedefter. Ved den skatteskala, regeringen har foreslået for i år, er det mindste beløb, der betales statsskat af, 2 000 kr., men i reformforslaget går man helt ned til et mindstebeløb på 400 kr. For at tage forholdene i en købstad vil det sige, at medens man for det kommende år ikke vil tage skat af beløb under 3 600 kr. skattepligtig indkomst, så vil man, hvis reformen gennemføres, kun fritage indtægter i købstæder under 3 400 kr. i skattepligtig indkomst. Og endnu mere grelt ligger det for ikke-forsørgere; dér flytter man bundgrænsen for skatteskalaen endnu længere ned.

Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om det ikke skulle skyldes en teknisk fejl, at man ved reformen flytter skattegrænsen længere ned, end den er foreslået for det næste skatteår. Måske er det blot en fejl af samme art, som da den højtærede finansminister glemte at tage hensyn til børnene ved forslaget om dækning for pristigningerne på mælk og brød. Jeg ved ikke,

om der findes flere af den slags fejltagelser — måske er det også en fejltagelse, at man i reformforslaget faktisk vil stramme brugsforeningsbeskatningen, fordi man ikke giver lettelser på reservefondshenlæggelser —, men er der flere af den slags småfejl, tekniske fejl, også i dette forslag, var det måske det allerbedste, om finansministeren fik disse fejl rettet, inden forslagene kommer til en realitetsbehandling her på rigsdagen.

Jeg ved ikke, hvad man må kalde et forslag, hvorefter forsørgerfradragene forhøjes, men det, man så på den måde giver med den ene hånd, tager man igen med den anden ved at stramme skalaen. Det er i hvert fald ikke den slags omlægninger af skattetrykket, der har været efterlyst, når man har ønsket forsørgerfradragene forhøjet. Hvor er de lettelser, som skulle blive resultatet? Når jeg sammenligner skatteskalaen, der her er foreslået, med det forslag, som regeringen har fremsat for det kommende skatteår, så ser man overhovedet intet til lettelser i de samlede skattebeløb for stats- og fælleskommunal skat. Ja, hvis jeg tager den skat, der udskrives for indeværende år, vil man se, at det næsten på krone og øre er de samme skattebeløb, skatteyderne kommer af med efter det nye reformforslag.

Det har været skattekommissionens indstilling, og det er også vor indstilling, at børnefradragene må afløses af et forøget børnetilskud. Børnefradragene virker ikke efter den hensigt, de må have. De skulle jo være en begunstiggelse først og fremmest for de hjem, hvor indkomsterne er små, men skattesystemet bevirker, at virkningen af fradraget er størst på de store indkomster. Derfor bør man ved en skattereform ændre dette forhold, så at vi udelukkende får børnetilskud og får disse tilskud givet efter sådanne regler, at tilskuddene virkelig bliver en hjælp til de familier, der har en sådan hjælp til børnene behov.

I regeringens lovforslag er der nævnt 5 forskellige forslag til en begunstiggelse af opsparing. Vi er naturligvis ganske enige i, at der bør tilstræbes en ordening, som begunstiger opsparing, navnlig for de små sparere, men det er et helt urimeligt forslag, regeringen her møder med, når man vil lette formueejere ved at nedsætte formueskatten med 40 mill. kr., et beløb, man må formode er lagt over på indkomstskatterne. Efter regeringsforslaget skal formuer under 100 000 kr. være helt skattefrie. Grænsen er for tiden